

APOSTOLUL

CURIERUL ARHIEPISCOPIEI ORTODOXE ROMANE DIN BUCUREȘTI

APARE DE DOUĂ ORI PE LUNĂ

ADMINISTRAȚIA:

Pr. EUGEN BĂRBULESCU, Subdirectorul Sf. Mitropolii. — București

REDACȚIA:

Pr. T. SIMEDREA, Palatul Sf. Sinod (Antim). — București

Abonamentul pentru preoți, diaconi și instituții 60 lei pe an, pentru cântăreți și paracliseri 40 lei pe an

PARTEA OFICIALĂ

A P E L

Către iubiții preoți și cântăreți din eparhia Mitropoliei a Ungro Vlahiei

Pentru înfrumusețarea slujbelor și menținerea credinței în popor este nevoie, ca — pe lângă propovăduirea învățăturilor evanghelice — să încălzim inimile credincioșilor și cu ajutorul cântării bisericești, care predispune spre religiozitate și evlavie. Și în cântarea noastră bisericească sunt adevărate comori, cum nu se găsesc aiurea, cari abia așteaptă a fi exploatate spre folosul nostru sufletesc.

Până când se va putea face mai mult în această privință, am început a face pe lângă Sf. Mitropolie un mic cămin pentru elevii dela școala de cântăreți, și a da școalei o organizație mai bună.

Primii pași pentru înfăptuirea acestei idei au și fost făcuți de comitetul școlar, instituit de Noi, primind anul acesta 20 elevi interni, din cari 5 bursieri.

Trebuințele însă sunt cu mult mai simțite și bunul început trebuie dezvoltat. În scopul acesta, se cere zidirea unor încăperi noi, eventual a unui etaj întreg de-asupra edificiului, de care dispunem.

Pentru adunarea mijloacelor necesare,

invităm pe cucernicii preoți din întreaga eparhie, ca în Dumineca Floriilor ori într'una din zilele Sf. Paști, când e lume mai multă să arate credincioșilor adunați în biserică, importanța cântărilor bisericești și necesitatea școalelor de cântăreți; apoi să se poarte un disc de către o persoană cu vază din parohie, iar suma adunată, complectându-o cum se va afla mai bine și mai cu efect, să o trimită oficiului protopopes.

Intrucât colecta va da rezultat multă-mitor, nădăjduim a întocmi una sau mai multe camere de cămin preoțesc pentru găzduirea preoților, cari vin cu treburi la București, spre a nu mai fi siliți a merge în alte localuri.

În nădejde, că toți vor înțelege acum — în pragul organizării bisericii noastre pe baze autonome, și că vor da dovezi, că se știu însufleți la jertfe, proprii pentru crearea instituțiilor, de cari biserica are lipsă urgentă, am rămas cu arhieresti binecuvântări.

al Vostru binevoitor

MIRON

Mitropolit Primat ales patriarh al Românilor

București, 17/II/1925.

C I R C U L A R I

Circulara No. 33273, 4 Martie 1925.

Petrecheri în post. — În urma intervențiunii Sf. Mitropolii. Prefectura Poliției Capitalei ne comunică, că în conformitate cu legea teatrelor și regulamentului său, s'au luat măsuri ca în ziua de *Vineri* din prima săptămână a postului mare și *Joi, Vineri și Sâmbătă* din ultima săptămână (de lângă Paști) orice fel de spectacole să fie interzise.

De asemenea în urma înțelegerii avute cu autoritățile competente s'a hotărât ca, pe lângă dispozițiile arătate mai sus, *pe tot timpul postului s'au interzis și balurile, în special cele mascate.*

În prima și ultima săptămână s'au interzis și seratele dansante, ele rămânând însă a fi aprobate numai în celelalte 5 săptămâni.

Mulțumim călduros autorităților noastre pentru duhul creștinesc ce au început a introduce în toate dispozițiunile. Caracterul creștinesc al țării trebuie accentuat cu atât mai mult, cu cât este amenințat a fi pângărit de străinismul ce ne subminează.

Circulară No. 0644, 13 Febr. 1925.

Prea Cucernice Părinte,

Vi se scrie că pentru a introduce oarecare ordine în corurile bisericești, în eparhia Sf. Mitropolii a Ungro-Vlahiei, fie în privința repertoriului muzical, dirijorii punând în studiu și execuție numai bucăți ale autorilor cunoscuți și care se potrivesc cu spiritul religiei noastre ortodoxe și cu tradiția noastră bisericească; fie în privința conducerii și elementelor ce compun corurile

și altele, am dat delegație d-lui Ștefan Popescu, profesor la Conservatorul de muzică din București, a inspecta și raporta asupra lor, propunându-Ne mijloace de îndreptare.

Intrucât în protopopiatul P. C. V., vor funcționa asemenea coruri, pe la biserici, sau se vor forma altele, vă rugăm a da tot concursul delegatului Nostru în scopul ce urmărim. De asemenea îndemnăm pe Cucernicii preoți a-i pune la îndemână piesele și sprijinul ce-l va cere, raportând pe cei ce nu se vor supune.

p. Arhiepiscop și Mitropolit, † PLATON

Director, D. Boroianu

Postul de protopsalt al Sfintei Mitropolii devine vacant pe ziua de 1 Martie c., prin trecerea D-lui Damian Rânzescu ca prim cântăreț la biserica Silvestru din Capitală. Acest bătrân cântăreț care a slujit bisericii peste 40 ani, și ca dascăl de școală peste 34, a primit mulțumiri din partea I. P. S. nostru patriarh Miron, dându-i binecuvântarea a se transfera la altă biserică pentru liniște.

Pentru ocuparea locului său se publică concurs, căutându-se un bun cunoscător și executor al cântărilor noastre bisericești, cu voce plăcută și puternică. Primește pe lângă salariul prevăzut în buget cu adausele, și casă de locuit la Mitropolie. Concurenții se vor prezenta să cânte de probă în fața unei Comisiuni la slujba de dimineață.

PARTEA NEOFICIALĂ

LEGE

pentru

Ridicarea Scaunului Arhiepiscopal și Mitropolitan al Ungro-Vlahiei, ca Primat al României, la rangul de Scaun Patriarhal

Art. 1. — Scaunul Arhiepiscopal și Mitropolitan al Ungro-Vlahiei se ridică, ca Primat al României, la rangul de Scaun Patriarhal.

Art. 2. — Actualul Arhiepiscop și Mitropolit al Ungro-Vlahiei, Înalt Prea Sfințitul D. D. Dr. Miron Cristea devine, în calitatea Sa de Primat al României, Patriarh al Bisericii ortodoxe române.

Art. 3. — Patriarhul Bisericii ortodoxe

române se va bucura de toate drepturile recunoscute de Sf. canoane și legile țării.

Art. 4. — Pe viitor, alegerea Patriarhului Bisericii ortodoxe române se va face de un colegiu electoral compus din membrii Adunării, care, după legea de organizare a acestei Biserici, va alege pe Arhiepiscopul și Mitropolitul Ungro-Vlahiei și din membrii de religie ortodoxă ai Corpurilor legiuitoare.

Un regulament special, întocmit de Ministerul Cultelor, de acord cu Sf. Sinod și aprobat de Consiliul de miniștri, va determina modul după care se va săvârși actul alegerii.

Confirmarea alegerii o face, la propunerea Sf. Sinod și a guvernului, Majestatea Sa Regele, care va da apoi investitura, potrivit datinilor țării pentru capii Bisericii ortodoxe române.

Art. 5. — Nu vor putea fi aleși în demnitatea de Patriarhi ai Bisericii ortodoxe române decât Mitropoliții și Episcopii în funcțiune ai acestei Biserici.

Această lege s'a votat în ședința Senatului din 12 Februarie 1925 cu 89 voturi contra 2, iar de Cameră în 17 Februarie 1925 cu unanimitate de 156 voturi și s'a promulgat în „Monitorul Oficial” No. 44 din 25 Februarie 1925.

LEGEA PENTRU ORGANIZAREA BISERICII ORTODOXE ROMANE

Proiectul definitiv al legii pentru organizarea Bisericii ortodoxe române, a fost depus în parlamentul țării și este prea posibil, că atunci când aceste rânduri vor vedea lumina zilei, el să fi căpătat chiar puterea de lege. În vederea acestui lucru, dăm cetitorilor noștri: 1. o sumară idee despre străduințele ce s'au depus pentru alcătuirea acestui proiect, și 2. în linii generale principiile fundamentale care au călăuzit la întocmirea lui.

* * *

După unirea politică a diferitelor provincii cu vechiul regat, Biserica ortodoxă a celor 14 milioane de români, s'a aflat având — și a rămas până în ziua de astăzi, — patru organizațiuni diferite. Cu toate acestea, chiar din anul 1919 s'a simțit trebuința, ca Biserica neamului să-și dea o organizațiune unitară întemeiată pe experiențele veacurilor, dar și pe canoane. I. P. Sfințitul nostru Patriarh D. D. Miron, p'atunci numai episcop la Caransebeș, a fost cel dintâi care a proclamat necesitatea, că Biserica națională să caute să-și dea o organizație uniformă.

Acestei impulsii i-a urmat o conferință ținută la Sinaia în 1919. Aci s'a formulat dezideratul de a se convoca o adunare, căreia i s'a dat numele de „Constituantă bisericească”, alcătuită din tot ceia ce Biserica a avut mai reprezentativ pe lângă Ierarhii săi. Constituanta s'a întrunit în două sesiuni, dând prilej unui schimb de vederi între delegații diferitelor biserici provinciale, care, — schimb de vederi — a dus la concluzia că

la mijloc, — cu toată bunăvoința arătată din toate părțile de a se ajunge la unificare, — vremea a pus atâtea deosebiri între diferitele organizațiuni ale Bisericii ortodoxe române, că unificarea, pe cari toți o admiteau în principiu, nu era să fie așa de ușor de realizat după cum se dorea. De aceea, cine cunoaște întreaga istorie a acestei chestiuni, nu este surprins când constată, că pentru a se ajunge la un acord de vederi, — a trebuit să se stabilească în primul rând principiul constituțional al raporturilor între Biserică și Stat și numai după aceea s'a putut discuta și ajunge la un acord între diferitele organizații provinciale, — au trebuit cinci ani și jumătate aproape de muncă, de studiu și de osteneți, al căror rod este proiectul de lege definitiv, depus mai săptămâna trecută în Senat de d. Ministru Al. Lapedatu.

Divergențele de opinii, între Biserică și Stat d'o parte, precum și între diferitele organizațiuni provinciale de cealaltă parte, au fost atât de mari, iar diferenții reprezentanți s'au pus pe puncte de vedere atât de intransigente, în cât la tot momentul s'a crezut, că nu se va putea ajunge nici odată la o nouă organizație bisericească.

A fost o adevărată binefacere dumnezeiască, că în aceste vremuri grele și în aceste lupte acute, în fruntea Bisericii s'a găsit un bărbat ca I. P. Sfințitul Patriarh Miron. S'o spunem neted: I. P. S. Sa a fost paratonerul de amortizare al tuturor divergențelor, al tuturor pretențiilor și al tuturor prejudecăților.

Ardelean de origină și timp de un sfert de veac experimentator al așa zisului statut

„Şagunian“, îi cunoaşte, până în efectele cele mai îndepărtate, calităţile şi defectele. Venit în fruntea Mitropoliei din Bucureşti şi Preşedinte al Sf. Sinod, a trebuit să experimenteze şi să aprecieze prin experienţă organizaţia din vechiul regat şi să-i cunoască calităţile şi mai ales grozavele-i defecte. Deosebit de aceasta, bărbat înzestrat de D-zeu cu însuşiri sufleteşti alese: blând, împăciuitoare, potolit, nepărtinitor, intransigent când interesele Bisericii au cerut-o, neobosit, influenţabil, mânat numai de interesele superioare ale Bisericii şi Naţiei, desăvârşit cunoscător al realităţilor, profund înţelegător al oamenilor şi al lucrurilor şi înzestrat cu o educaţie şi o cultură superioară, în aceasta sta toată taina împăcării punctelor de extremă intransigenţă pe care se puseseră: 1. unii membri ai guvernului când a fost vorba să se definească în constituţie raportul dintre Biserică şi Stat, 2. diferiţii reprezentanţi ai Ardealului, cari afirmău că Biserica din celelalte provincii n'a ajuns încă la punctul necesar de evoluţie pentru a adopta pe d'antregul statutul zis „Şagunian“ şi „profiteurii“ regimului sub critic din vechiul regat. De n'ar fi fost persoana providenţială a I. P. S. Patriarh Miron, Bisericii noastre ori i s'ar fi impus cu puterea un anumit regim, ori am fi continuat să plutim mai departe pe o barcă fără cârmă. A trebuit multă strădanie până să se învingă anumite prejudecăţi ale Ardealului, dar nu mai puţin şi pe ale susţinătorilor regimului din vechiul regat.

Venirea d-lui profesor Al. Lapedatu în fruntea Ministerului Cultelor a înlăturat foarte multe piedici şi prejudecăţi, şi nu vor fi destule cuvintele spre a mulţumi d-lui Ministru Al. Lapedatu pentru extrem de preţiosul raport personal ce l-a adus întru rezolvarea organizării bisericeşti. Din felul cum s'a îndrumat spre soluţionare chestiunea organizării bisericeşti, de când d-l Al. Lapedatu a luat în mână frâiele Ministerului Cultelor, am înţeles ce mare noroc este să ai în capul treburilor un bărbat care ştie să se ridice pe d'asupra prejudecăţilor ţesute înprejurul Bisericii şi înprejurul reprezentanţilor ei. Având o confienţă desăvârşită în Biserica neamului său, a cărei valoare a avut mereu prilejul s'o constate pe paginile preocupăţiunilor sale de valoros

istoric, i-a acordat cel mai larg credit moral, rupând cu prejudecăţile ce au apăsă asupra Bisericii şi reprezentanţilor săi. Dumnezeu nu putea să-i dea I. P. S. Patriarh un mai bun colaborator de cât pe d. Profesor Al. Lapedatu. Înţelegerea şi buna voinţă pe care d. Ministru a arătat-o ori de câte ori s'au ivit divergenţe de opinii, indică pe omul hotărât să dea Bisericii sale, — al cărei bun şi ascultător fiu — noi zicem, şi preţios — se proclamă cu multă plăcere, — putinţa de a ocupa în viaţă neamului locul pe care îl merită. D. Ministru Al. Lapedatu, ca cel mai preţios colaborator al I. P. S. Patriarh, îşi va lega, de sigur, numele de organizarea pe care noua lege o va aduce Bisericii ortodoxe române.

Iată acum principiile fundamentale care călăuzesc întocmirea proiectului de lege.

* * *

Biserica ortodoxă română este Biserica dominantă a Statului român (art. 1), alcătuită din 18 eparhii, dintre cari cinci sunt mitropolii (art. 2) şi cu dreptul de a-şi reglementa, conduce şi administra, prin organele sale proprii şi sub controlul Statului, toate afacerile sale administrative, culturale, fundaşionale şi episcopale (art. 3).

Pentru chestiunile spirituale şi canonice şi ca for suprem pentru chestiunile bisericeşti de orice natură rămâne Sf. Sinod (art. 5), iar ca corporaţie centrală reprezentativă, în afacerile administrative, culturale, fundaşionale şi episcopale se institue un Congres Naţional Bisericesc cu participarea clerului şi mirenilor în proporţie de 1/3 preoţi şi 2/3 mireni (art. 6), delegaţi pe câte 6 ani, de către adunările eparhiale în număr de şase reprezentanţi din fiecare eparhie (art. 8 stat). Organul executiv al Sf. Sinod şi al C.N.B. alcătuit din 15 membri, dintre cari cinci vor fi clerici, este Consiliul Central, ales pe 6 ani de către C. N. B. Membrii clerici vor forma delegaţia permanentă a Consiliului, vor fi salariaţi şi după un an de probă vor deveni stabili. (art. 5, 1 şi 15 stat).

Parohia se conduce de către paroh din preună cu, 1. adunarea parohială din care fac parte toţi bărbaţii majori din parohie, nepătaţi şi cari îşi fac datoriile morale şi materiale faţă de biserică, 2. consiliul pa-

rohial format din 10-30 membri aleși pe câte 6 ani de adunarea parohială și 3. de, o episcopie parohială din 3-5 membri aleși de aceiași adunare.

Protopopia alcătuită din 20-50 de parohii, se conduce de protopop ajutat de o adunare protopopească, compusă din 15-24 membri, în proporție de 1/3 clerici și 2/3 mireni aleși, clericii de către colegiul preoțesc din protopoiat iar mireni de către mireni cu drept de alegători din parohiile din protopoiat.

Episcopia se conduce de episcop ajutat, 1. de o adunare eparhială compusă din reprezentanții clerului și ai mirenilor în aceiași proporție de 1/3 clerici și 2/3 mireni aleși pe câte 6 ani de către colegiile preoțești și de către bărbații cu drept de alegători din parohiile eparhiei și 2. de un consiliu eparhial, ca organ executiv având trei secții cu membri aleși de adunarea eparhială. Membrii secției bisericești administrative, toți vor fi salariați și exclusiv numai clerici hirotoniți, iar după un an de probă vor deveni defnitiivi.

Președinții tuturor corporațiunilor sunt de drept numai clerici hirotoniți, în ordinea ierarhică și după însemnătatea corporației.

Preoții și protopopii se aleg ori se numesc de Episcop, după cum este uzul local.

Mitropoliții și episcopii vor fi aleși de C. N. B. împreună cu adunarea eparhiei vacante, vor fi examinați canonic de Sf. Sinod și întăriți de M. S. Regele.

Jumătate din averea mitropoliților, episcopilor și arhierilor, biblioteca întreagă și arhieraticaua, vor rămâne eparhiei respective; averea monahilor rămâne întreagă mănăstirei.

Pentru afacerile disciplinare se instituiesc trei instanțe de judecată: 1. la protopopie ca primă instanță; 2. la episcopie ca instanță de apel și 3. pe lângă Sf. Sinod ca instanță de recurs și revizuire. Judecătorii la toate instanțele vor fi preoți cu pregătire specială.

Cheltuelile pentru întreținerea cultului, a slujitorilor și așezămintelor Bisericii se vor acoperi în primul rând din mijloacele proprii ale Bisericii; iar unde nu s'ajunge împlinește Statul. Pentru aceasta Statul își menține un drept de control al gestiunii financiare pe care o furnizează el, iar numi-

rile și alegerile în posturile subvenționate de Stat, vor fi numai comunicate Ministerului Cultelor.

Spre a ajunge cu timpul la completă autonomie, Biserica își va crea un fond, general bisericesc. Acest fond, averile comune ale întregii Biserici și subvențiile dela Stat vor fi administrate de o «Eforie». Ea va fi organul executiv al Consiliului central pentru afacerile economice și va fi alcătuită din trei persoane: una numită de guvern iar două de C. N. B. dintre care una trebuie să fie cleric hirotonit.

Biserica în totalitatea ei cum și în părțile constitutive e persoană juridică.

Învățământul religios din școalele publice și particulare, pentru elevele și elevii ortodocși se pune sub controlul Bisericii, de asemenea și școalele pentru formarea clerului vor sta sub conducerea efectivă a Bisericii.

Armata va avea preoții săi în frunte cu un episcop militar. Spitalele, orfelinatele, școalele corecționale și penitenciarele vor avea preoți pentru credincioșii ortodocși.

Sărbătorile naționale și onomasticele familiei regale se vor sărbători în Biserica ortodoxă.

Edificiile bisericilor, mănăstirilor, episcopilor și mitropoliilor, curtea, cimitirile și odoaderele sacre sunt lucruri sfințite, neurmăribile, neînstreïnabile și extra commercium.

Statul își menține un drept de control ce se va exercita constituțional prin Ministerul de Culte.

* * *

Judecând aportul și însemnătatea ce această lege va aduce în viață Bisericii noastre, ne vom mărgini la o simplă întrebare, exclusiv pentru preoțimea eparhiei noastre:

În viitoarea organizare preotul din vechiul regat capătă el o situație superioară, ori inferioară actualului regim?

Aud din toate părțile ridicându-se obiecțiunea, că în viitoarea organizare preoțimea va fi înecată de cele 2 treimi de mireni, chemate să participe la viața Bisericii noastre; și deci, nu numai că nu va progresa, ba chiar va pierde din ceiace înseamnă acum. Nimic mai fals decât această obiecțiune! În viitoarea organizare preoțimea dobândește o putere pe care n'o are și nici nu o poate spera în regimul actual.

Preotul în toate viitoarele corporațiuni va fi reprezentat prin reprezentanții săi direcți, iar nu trimiși, ca în Consistoriul Superior Bisericesc, după un defectuos sistem electoral, care anulează toată valoarea unei alegeri. Nu numai că va fi reprezentat direct, dar locurile de frunte, locurile de conducere îi sunt exclusiv rezervate lui.

În Consiliul Central Bisericesc din 15 locuri, cinci sunt ale clerului. Consiliul acesta va avea o delegație permanentă de cinci persoane. Acești cinci vor fi salarizați, probabil și stabili și vor trebui să fie exclusiv clerici. Aceștia cinci de fapt vor fi puterea și a C. N. B. și a Consiliului central, și, precum se vede această putere va sta în mâna clerului (art. 14 și 15 stat.). Bugetul Bisericii va fi în mînuirea — și în mîna — unei „Eforii“ de trei persoane, dintre care una — cel puțin — va fi cleric; iar dacă guvernul va vrea, va putea ca și delegatul său să fie tot un cleric, nimic nu-l va împiedeca.

În consiliul eparhial, din 6 consilieri doi vor trebui neapărat să fie salariați și stabili. Aceștia vor fi consilieri celei mai impor-

tante secții: administrativ-bisericească și nu vor putea fi ocupate aceste locuri de cât de clerici hirotoniți (art. 145 stat.).

Deosebit, toate adunările și corporațiunile, consiliile și comitetele sunt prezidate de drept de clerici hirotonisiți, fie că acesta este episcopul, fie că este preotul, după însemnătatea adunării sau corporațiunei.

După toate acestea, cred, că nici nu poate fi vorba de comparație. În actualul regim preotul și clerul în genere nu numai că nu putea să spere la locurile de conducere — cred că nici nu este nevoie să insistăm ce înseamnă aceia să ai în mînă locurile de conducere — ale Bisericii, dar încă unele din aceste locuri, ca de exemplu cea de inspector general la Culte îi era inaccesibil prin text de lege chiar (art. 24 legea clerului).

În viitorul regim preotul scapă din cercul de prejudecăți nedrepte, și își va afla pe reprezentantul său firesc, — episcopul și preotul — dela cel mai înalt loc de conducere până la cel mai umil.

CRONICA

SFARȘITUL LUMII AMANAT

Seventhday Advents (Advențiști de ziua a șaptea americani) despre cari am mai scris și în numărul trecut al „Apostolului“, așteptând sfârșitul lumii care, după cum interpretează ei Sf. Scriptură, trebuie să se producă în ziua de 7 Februarie a. c., la prânz, mai multe cete sub direcțiunea pastorului Treidt, s'au adunat pe colina care se înalță d'asupra lui East Patchogue, în Long Island, aproape de New-York. Ei au petrecut aci presupusa lor ultimă clipă în post și rugăciune. Mulți turiști și curioși se adunaseră ca să-l vadă.

Paris Times din dimineața zilei aceleia a publicat o depeșă din New-York din care se vede că pastorul Treidt, cel ce a anunțat mai întăiu oă „mielul lui Dumnezeu va veni astăzi“ a declarat în dimineața acelei zile, că venirea este amănată până în săptămâna viitoare (9—15 Februarie). Un mesaj di-

vin primit în noaptea aceia l-a înștiințat despre aceasta.

Și când te gîndești cu ce ușurință se ia lumea după asemenea „prooroci mincinoși“!

* * *

— S'a primit la redacție statutele unei interesante societăți de „asistență creștină“ înființată din inițiativa preotului Pantelimon Ionescu în parohia Merii-Goala din jud. Teleorman. Ne bucurăm de asemenea acte de inițiativă și dorim asociației un succes desăvârșit.

* * *

— Corul Capelei române din Paris de sub conducerea d-lui C. Chirescu a dat, cu ocazia Crăciunului, două frumoase concerte de propagandă cu bucați de muzică românească religioasă și populară, care au avut un desăvârșit succes.

* * *

Reforma calendarului. — Societatea Națiunilor a convocat un număr oarecare de experți pentru a studia reforma calendarului gregorian. Printre experți figurează un savant francez, B'gourdin, delegatului biroului orei; William Booth președintele camerei internaționale de comerț; reprezentanți ai Vaticanului, patriarhului ecumenic și ai arhiepiscopului de Canterbury precum — între alții — și reprezentanții evreilor.

Aceștia din urmă s'au ridicat cu cea mai mare vehemență împotriva reformei calendarului, care ar pune în primejdie Sabatul, fără de care iudaismul n'ar mai exista.

Un acord s'a stabilit în ceea ce privește necesitatea de a se da o dată fixă Sf. Paște. Pentru restul reformei, aceia care pare să aibă precădere, consistă în a împărți anul în patru perioade de câte trei luni, dintre care luna primă va fi neschimbabil de 31 de zile, și celelalte două de câte 30 zile.

* * *

— Face mare vâlvă o scrisoare pastorală a episcopilor catolici slovaci din Cehoslovacia dată cu ocazia Crăciunului, prin care acești episcopi condamnă, în niște termeni și într-o preciziune care depășește tonul obișnuit al scrisorilor pastorale, ori ce participare a catolicilor la organizațiile anti-creștine sub orice formă și sub orice nume s'ar ascunde. Scrisoarea vizează, o spune chiar pe nume, organizațiile profesionale comuniste ba chiar și pe cele socialiste. Din pricina aceasta s'a vorbit un moment de ruperea relațiilor Republicii cu Vaticanul, dat fiind că în Parlamentul Ceh socialiștii dețin preponderanța.

* * *

— După cât se pare anul sfânt (jubilar) catolic n'are succesul potrivit previziunilor și preparativelor ce s'au făcut la Roma. Afluența streinilor la Roma încă nu se vede. Președintele sindicatului hotelierilor d. Girani, a împărtășit ziarului „Popolo d'Italia”

spaima prin care trec toți confracții săi. După ce au făcut o mulțime de cheltuieli pentru a-și înfrumuseța și împodobi hotelurile, acum iată-le că stau mai mult de jumătate goale. „Din zi în zi, zice D. Girani, hotelierii se conving că anul sfânt va fi pentru ei o pacoste”.

DIN POPOR

*De jos, din talpa Țării
De veacuri umilită
Nălțatu-te-ai Părinte
La treapta prea cinstită.*

*O, pildă grăitoare
Să lucrî 'n umilință
Pân 'vine ceasul tainic
S'aducă biruință!*

*Gustat-ai într-o vreme
Și pâinea mult amară,
A dascălilor noștri
Martiri odinioară.*

*Dar taina Providenței
Alesu-te-au stăpâne
Să fii azi Patriarhul
Bisericii române.*

*De ce n'a voit Ceriul
Pușin să mai aștepte,
Să nu deslîză groașă
(Bătrânei) Măicuței înțelepte :*

*Să-I fi văzut norocul
Și cîntea cea mai mare
A fiului Toptiței:
Cereasca 'ncoronare.*

G. BĂLTEANU
invățător

O ȘEDINȚA ISTORICĂ PENTRU BISERICA

Ședința dela 12 Februarie a. c. a senatului român, poate într'adevăr să fie înscrisă în analele istorice ale Bisericii române, pe cea mai luminoasă pagină. Este vorba de consacrarea, prin votul unanim al maturului corp al româniei întregite, a *apoteozării Bisericii lui Hristos din regatul român la rangul de Patriarhie*, iar a reprezentantului său, luminoasa figură I. P. S.

Mitropolit Dr. Miron Cristea, la rangul de Patriarh. Este cel mai remarcabil succes de politică internă bisericească pe care-l câștigă biserica română de 1300 ani încoace adică dela înființarea ei în plaiurile dunărene, după acela înscris în constituție prin personalitatea aceluiaș ierarh : *Biserica ortodoxă română dominată în stat, pe baze autonome*. Cei ce au fost de față la această

ședință s'au cutremurat de emoție, cum rînd pe rînd veneau la tribună, reprezentanții tuturor partidelor politice din țară, să declare în cuvinte mișcătoare, că gruparea lor aderă din tot sufletul la acest mare act național ce se înfăptuește.

Dupăce d-l Ministru de Culte depune proiectul de lege propus și votat de Sf. Sinod în ședința dela 4 Febr., pentru înființarea Patriarhiei, cum și pe acela de organizare a Bisericii, se cere „extrema urgență” iar după deliberare se aduce spre votare în aceeaș ședință.

Nu voiu înșira cuvintele calde rostite de fiecare reprezentant al națiunii, de oarece pentru importanța lor ne rezervăm dreptul a tipări un număr festiv, dar amintim numai că cuvântările: preotului Ilie Dăianu (protopop unit) din partea partidului poporului (Averescu), a d-lui *Mih. Gropoșan*, care subliniază cuvântul său pentru „*cel mai falnic preot al Ardealului*” care urcă azi cel dintâiu treptele scaunului patriarhal; a d-lui profesor *Ghibănescu*, arătând câteva faze din trecutul bisericii, — și că aceasta este o etapă de strălucire meritată —; a d-lui *Mih. Vasiliu-Botoșani*, care vorbește în numele partidului naționalist al poporului; a d-lui *N. Costăchescu* ca reprezentant al partidului țărănesc, care spune că partidul d-sale, care este expresiunea țărâ-nimei, privește cu satisfacție marele act, și înfine a d-lui profesor *C. Disescu* care fericit de a fi ales raportor al unei așa de însemnate legi, face unele pline de înțeles reflexiuni asupra cuvântării părintelui *Dăianu*, care a lăsat să se înțeleagă că sub aceasta „*autoritate bisericească necesară*” regatului român, se vor înfrăți în aceeaș credință toți fiii aceleiași patrii.

După votarea proiectului, primul ministru al țării, d-l **Ion I. C. Brătianu** în magistrale cuvinte, arată cum actul îndeplinit astăzi va fi primit, astfel cum a fost primit în senat, cu dragoste și cu mulțumire de toată suflarea, nu numai de suflarea românească, ci de toată suflarea cinstită hotărâtă să reprezinte în aceste regiuni ale lumii, spiritul de pace, de liniște de care are nevoie.

Dupăce d-l președinte *Mihail Ferechide* în numele senatului, arată mărimea actului

pe care l-au săvârșit aleșii țării, aduce felicitări **Sanctității sale Patriarhului Miron**, arătând în concluzie „*că El este obiectul nu numai al venerațiunii și respectului tuturor, dar este obiectul unei adevărate dragoste unanime.*”

Sanctitatea Sa, Preafericitul nostru părinte Miron, răspunde cu cuvinte bine măsurate, — fiecare propozițiune spusă, fiind quintesența unei epoci de muncă a bisericii, — în discursul pe care-l dăm în întregime în cuprinsul curierului din numărul precedent.

Noi cu toții într'un glas să strigăm:

Dumnezeu să înmulțească anii de Înaltă Arhipăstorire a Preafericitului și primului nostru patriarh și stăpân D. D. Dr. Miron Cristea, pe care Ni l-a trimis în vremuri de mărire, spre conducerea noastră la limanul mântuirii.

B.

Colecta pentru orfanii de războiu în Protoirea I-a C.-Lung

Lista amănunțită de numele preoților cu sumele colectate pentru orfanii de războiu, în ziua de Sfinții Împărați Constantin și Elena a. c.

Sumele s'au vărsat seminariului orfanilor din C.-Lung.

1. Pr. I. Ionescu, Nămăești	460,—
2. „ I. Răuțescu Dragoslavele	209,—
3. „ Gh. Mușătescu Răceni	830,—
4. „ N. Tomescu, Bughea	20,—
5. „ I. Ariniș Corbi	150,—
6. „ I. Polexe, Lerești	350,—
7. „ D. Ștefănescu, Jugur	100,—
8. „ Iosif Ștefănescu Moțău	150,—
9. „ N. Mănescu, C.-Lung	50,—
10. „ I. Toader, Cetățeni	80,—
11. „ I. Constantinescu, Mihăești	210,—
12. Parohia Bălilești, C.-Lung	102,—
13. Apa Saratei, C.-Lung	162,—
14. Pr. Sp. Popescu, Rucăr	100,—
15. Parohia Rădești	150,—
16. Pr. I. Cornățeanu, Stoenеști	100,—
17. Pr. B. Derioris, Laicăi	75,—
18. Parohia Drăghiciu	270,50
19. Pr. C. Leonte, Runcioasa	50,—
20. Pr. Corbeanu, Corbi	400,—
21. „ T. Popescu, Aninoasa	300,—
22. „ Nițescu D., Poenari	250,—
23. „ B. Ionescu	200,—
24. „ I. Marinescu, Jupânești	40,—
25. „ I. Serafimescu, Bădești	120,—
	4.928,50

Proloereu, PROCA

TIPOGRAFIA CĂRȚILOR BISERICESTI